

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 10

van **WOUTER VANBESIEN**

datum: 19 oktober 2018

aan **BART TOMMELEIN**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BEGROTING, FINANCIËN EN ENERGIE

Brandstoffen op basis van plastic - Duurzaamheid

Op donderdag 14 juni 2018 bereikten het Europees Parlement en de EU-lidstaten, ondanks verzet vanuit de Vlaamse Regering, een compromis over de 2030-doelstelling voor hernieuwbare energie. Deze herziene richtlijn over hernieuwbare energie bevat een bindende EU-doelstelling van 32% tegen 2030, alsook een opwaartse herzieningsclausule tegen - uiterlijk - 2023. Verder voorziet ze in een volledige uitfasering van het gebruik van palmolie in transport tegen 2030. Inbegrepen in het compromis zijn onder meer een verbetering van het ontwerp en de stabiliteit van steunregelingen voor hernieuwbare energiebronnen, alsook een verhoging van het ambitieniveau voor de sectoren transport (minimaal 14% tegen 2030) en verwarming/koeling (jaarlijkse toename aandeel hernieuwbare energie met 1,3 procent).

Ondanks de vele positieve elementen in het compromis werden door energie- en afvalexperts en vanuit milieuorganisaties enkele kritische kanttekeningen geplaatst, onder meer bij de mogelijkheid om brandstoffen afkomstig van plastic mee te tellen als 'recycled carbon fuels' en dus bij de verplichte doelstellingen voor 'geavanceerde brandstoffen' in transport. Brandstoffen uit plastic worden zo in hetzelfde rijtje geplaatst als biobrandstoffen en hernieuwbare elektriciteit. Omdat lidstaten volgens de wetgeving minstens 7 procent van hun energie voor transport uit dergelijke bronnen moeten halen, kan deze maatregel lidstaten ertoe aanzetten brandstofleveranciers te verplichten om een minimumaandeel van op plastic gebaseerde brandstoffen op de markt te brengen.

Bezorgde stemmen waarschuwen ervoor dat dit doet denken aan de problemen met biobrandstoffen, en in sterke mate conflicteert met de EU Plastics Strategy uit januari 2018, én met het pakket circulaire economie uit december 2015. Volgens hen dreigen belangrijke maatregelen om plasticvervuiling terug te dringen in gevaar te komen, omdat de nieuwe richtlijn de stimulansen wegneemt om in te zetten op het voorkomen en recyclen van plastic. Als plastic toch wordt omgezet in brandstof, is het mogelijk dat producenten hun pogingen staken om de plastics die vandaag moeilijk te recyclen zijn, anders en beter te ontwerpen. Daarenboven dreigen de verbrande plastics gewoon vervangen te worden door nieuwe op petroleum gebaseerde plastics.

In de woorden van de Global Alliance for Incinerator Alternatives en Zero Waste Europe: "Plastics-to-fuel processes are incredibly costly, energy-intensive, and unsustainable, and can cause harmful emissions. It would be more practical, safe and cost-effective to phase out non-recyclable plastic and promote better design to replace wasteful products and materials with more sustainable solutions. Pyrolysis is an inefficient process, both in

terms of economics and energy use. Pyrolysis costs a whopping €6,000 to €9,000 to produce only 1 kilowatt of energy, which is twice the cost of photovoltaic solar energy in the same period. [...] Industry claims that these plants have 'zero emissions' are questionable, given that almost all plastics are derived from oil, gas or coal, and burning them releases toxic pollutants and greenhouse gases. Creating a fuel from fossil fuel-based material and using fossil fuels to power the process can hardly be counted as 'renewable' energy".

Dr. Tom Beer, honorary fellow bij de Commonwealth Scientific and Industrial Research Organisation (CSIRO), heeft soortgelijke zorgen. IK citeer: "Of the oil that gets extracted out of the ground, about a third is used to produce plastics, which effectively locks the carbon up into plastic. If you then turn it into bio-crude and burn it, that is no longer the case. It depends what you value most, do you want to get plastic out of landfill, and out of the oceans, then fantastic, but it does mean carbon emissions."

Professor David Cohen van de Australische Nuclear Science and Technology Organisation drukt het zo uit: "If you convert organic material into fuel and then burn it - then you are going to end up with a combination of carbon, hydrogen, oxygen and byproducts that could include soot, volatile organic carbons and carbon dioxide, which are all not so good for the atmosphere."

1. Welke houding heeft de Vlaamse Regering bij de intra-Belgische coördinatie van het Europese beleid aangenomen ten opzichte van het classificeren van brandstoffen op basis van plastic als 'recycled carbon fuel' en dus als 'geavanceerde brandstof'?
2. Wat is het standpunt van de Vlaamse Regering ten opzichte van het duurzaamheidskarakter van plastic-to-fuel en in welke relatie staat dit standpunt tot bovengenoemde kritieken?
3. Heeft de minister weet van de mogelijke interesse van de bedrijven QuantaFuel en Vitol om een plastic-to-fuel-installatie te bouwen in de Antwerpse haven? Zo ja, wat is de houding van de minister tegenover deze mogelijke komst?
4. Weet de minister of de interesse van deze bedrijven voor een installatie in de Antwerpse haven al gepaard is gegaan met concrete stappen, en zo ja, welke?

Deze vraag werd gesteld aan de ministers Geert Bourgeois (26) en Bart Tommelein (10).

BART TOMMELEIN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BEGROTING, FINANCIËN EN ENERGIE

ANTWOORD

op vraag nr. 10 van 19 oktober 2018

van **WOUTER VANBESIEN**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door de heer Geert Bourgeois, Vlaams viceminister-president.